

کاربری اراضی مختلط و نقش آن در توسعه پایدار شهری

(مطالعه موردی: منطقه یک شهر تهران)

*مهناز اکبری^۱

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری؛ دانشگاه خوارزمی

Ma29.akbari@yahoo.com

چکیده:

الگوهای موجود توسعه شهری و فعالیت های انسانی منجر به برهم خوردن نظم زیست محیطی شده است و بقایای نسل بشر و پایداری زندگی روی کره ی زمین را با تهدیدات جدی روبه رو ساخته است. این پژوهش به بررسی ارتباط بین کاربری اراضی مختلط در شهر و ابعاد مختلف توسعه پایدار می پردازد. بسیاری از ویژگی های ناشی از کاربری مختلط در شهر که ارتباط تنگاتنگی با کیفیت زندگی در شهرها دارند؛ از قبیل قابل دسترس بودن خدمات و تجهیزات شهری، محیط زیست پاک، آلودگی کمتر صوتی و هوا، تشویق به سفرهای پیاده، کاهش هزینه های ناشی از سوخت های فسیلی، کاهش استفاده از وسایل نقلیه شخصی، تاکید بر وسایل نقلیه عمومی مانند اتوبوس، تراموا، مترو و همین طور ارتقای تعامل اجتماعی می تواند در جهت دستیابی به توسعه پایدار در شهر تسهیل گر باشد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی-تحلیلی است. در این پژوهش کاربری های مختلط منطقه یک تهران به سه دسته ی محور مختلط، کانون مختلط و عرصه ی مختلط تقسیم شده اند. سپس به تحلیل نقش این کاربری ها در توسعه پایدار منطقه پرداخته شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد ابعاد نظری و اجرایی لازم برای دستیابی به توسعه پایدار شهری در قالب کاربری مختلط عملی خواهد بود.

واژگان کلیدی: کاربری مختلط، توسعه پایدار، شهر تهران، منطقه یک

این مقاله مستخرج از بخشی از پایان نامه ارشد نویسنده مسئول با عنوان "توسعه درون شهری منطقه ۱ شهر تهران" می باشد. *